

Nimic despre ce se poate scrie

Într-o seară, într-o bodegă, doi tineri de 25 de ani, Titus și Laurețiu, prieteni încă din vremea liceului, absolvenți de facultate, lefteri și plini de idealuri scriitoricești, se întălnesc pentru a-și discuta marele proiect – un scenariu de televiziune, scris în colaborare, care să le aducă bogăție și glorie. Ședința lor începe cu niște declarații înflăcărâte, adevărate jurăminte de credință, despre Misiunea Creatorului de Azi și Datoria Față de Viața Adevărată. Uniți și îmbărbătați de bere și de aceste aspirații împărtășite, Titus și Laurețiu își încep lucrul. Țes poveste după poveste – iar noi le vedem pe rând – și de fiecare dată imaginația lor se poticnește și intră într-un punct mort. Aceasta este soarta poveștii (începută cu multă încredere) **Chemare în vifor** – un meteorolog nebun, care vrea să atragă atenția lumii, crede că a dat lovitură răpindu-l pe fiul Președintelui, deși în realitate n-a pus mâna decât pe un coleg de școală al acestuia, care avusese nefericita inspirație de a se da drept cine nu este; **adevăratul** fiu al Președintelui dispare și el, nu se știe unde – nici măcar Titus și Laurețiu nu știu, drept care ei atacă un alt subiect: **În ziua întâlnirii noastre**. În ziua respectivei întâlniri, viitorul erou – un tânăr și timid profesor – se plimba pe strada viitoarei eroine – una dintre elevele

sale –, când deodată, ridicând capul, o văzu cocoțată într-un copac și făcându-și nevoile. „Bună ziua”, spuse ea cu un zâmbet pierit – și aici piere și inspirația celor doi. Pe parcursul seriei, din ce în ce mai înverșunați și mai refractari unul la ideile celuilalt, Titus și Laurețiu se mai războiesc cu: **Întretăieri** – povestea unor foști colegi de liceu, unul strălucit, celălalt mediocru, care se reîntănesc peste ani, când rolurile s-au inversat; **Hoitul din pivniță**, în care un tânăr reîntors în satul natal descoperă o taină oribilă la care toți sătenii sunt părtași; **Apocalipsa după Dunăreanu**, unde un supererou pe nume Decebal Dunăreanu se confrută cu Virusul vacii nebune, importat de un politician învins și invidios; și, în fine, **Creaturile din tenebrele întunericului** – delir total, în care România e prezentată ca un câmp de luptă între vampiri și extraterestri.

În scurtele pauze din bătălia lor cu îngerul și demonul creației, viețile personale ale celor doi ies la iveală. Urmărindu-și însă viziunile, Titus și Laurețiu ignoră materialul dramatic din propriile vieți (un tată care a dispărut din senin de-acasă, o prietenă răvășită în urma unui avort, ce a plecat să-și caute fericirea în altă parte). Tot așa, ei ignoră evenimentele din lumea exterioară. Pe parcursul seriei, ei sunt întrerupți pen-

tru câteva clipe de strigătele unor greviști defilând pe bulevard; aud la radio despre o altă grevă – șoferii de autobuz cerând interzicerea serviciului de Maxi-Taxi; aud (dar nu ascultă) despre sinuciderea unui bătrân demnitar, demascat ca fost informator; primesc nepăsători confesiunea unui tânăr disperat, fost șef de promoție, care vrea să ajungă în străinătate prin orice mijloace (ii vor da cinci mii de lei și îl vor expedia); nu aud conversația unor femei frumoase, la o masă de lângă ei, despre eșecul sentimental și despre singurătate; aproape că nu remarcă încercarea ineptă a unor inși mascați de a jefui bodega; pierduți în elaborarea **Apocalipsei după Dunăreanu**, nu aud chiar deloc radioul anunțând atacul nuclear al Irakului împotriva SUA, nici discursul președintelui României, care proclamă starea de urgență; pierduți în **Creaturile din tenebrele întunericului**, sunt agasați de larma sirenelor, care îi împiedică să se concentreze. Rămăși singuri la o masă, ei se ceartă în continuare, în timp ce întreaga bodegă este ridicată, cu macaraua, deasupra capetelor lor – un ordin de la primărie, care le-a trecut și el pe la urechi. Într-un târziu, epuizați de efortul lor steril, cei doi se ridică de la masă și pleacă, prin pustiu, fiecare spre casa lui. Poate că mâine vor avea mai mult succes.

Întretăierea

Doi foști colegi de liceu, Claudiu și Robert, se reîntănesc, după 25 de ani, la un eveniment cultural-monden. Claudiu, care în liceu fusese o prezență insipidă și un elev mediocru, a ajuns un superstar de televiziune, lider de opinie, afacerist de succes, simbol al reușitei pentru sute de mii de oameni, căsătorit, tatăl a trei copii. Robert, în schimb, avu-

sese totul în liceu: aprecierea profesorilor, strălucire printre colegi și iubirea Flaviei – actuala soție a lui Claudiu. Acum, el locuiește singur într-o garsonieră sărăcăcioasă, unde își scrie articolele pentru reviste cu tiraj redus.

Măgulit de contrastul dintre evoluțiile lor și într-un elan de mărinimie, Claudiu îl angajează pe Robert în ser-

viciul său de relații publice și, ulterior, îl plătește să-i scrie biografia: luat de valul succesului său, Claudiu a ajuns să se considere un om cu o menire istorică, cu un traseu exemplar, care trebuie împărtășit multimilor. Deși resentimentele lui cresc pe zi ce trece, Robert se cufundă cu totul în scrierea biografiei; acceptă, la cererea lui Claudiu, să-i cedeze faima și